

Rättegången af den odödliga domedagsprofeten Anders Berggren och frälsnings...

*27 B f c Br. 1883 Berggren
Anders*

National Library
of Sweden

och desse från barnen, somlige till evigt lif och salighet och somlige till evig död och fördömelse — icke kunde der blifva någon glädje i Guds rike om deras vänner befunno sig i pinorummet. Då Jesus har lidit döden för alla och derfor har Gud låtit skriva Lifsens bok för allas frälsnings skuld. Uppb. 20: 12—15. Men Jesus säger: om icke de dagar blifva förstäckte då varder intet kött frälst, Matt. 24: 22. Äfven säger Jesus: Vakten eder för de falska profeter, Matt 7. 13. Frälsningsarméen äro falska profeter. Derfor varnar Jesus alla från dem och jag begär svaranden måtte förklara sig häröfver — ty det är en förargelseväckande sak att se och höra deras galenskap. Öppen och fri talan förbehålles och rättegångskostnaden efter ingifven räkning.

Stockholm och Trångsund 2, den 20 Mars 1883.

Anders Berggren,

utgifvare af Lifsens bok och f. d. bryggare.

Fröken Otheloni är stämd den 21 Mars af Söderlund och Wahlberg.

Att denna stämning kommer under rättens pröfning; finner jag icke nödigt, ty Gud vill den skall tryckas och spridas öfver hela verlden, att jordens folk må taga sig till vara för de falska profeter Jesus sade skulle uppkomma till ett tecken före hans ankomst och verdens ända, Matt. 24: 11.

Gud älskade verldena att han utgaf sin ende son att hvar och en som tror och lyden honom skall icke förgås utan blifva frälste och få evigt lif. Och det kan icke ske förrän vid Jesu återkomst på sista dagen och för denna allmänna frälsnings skuld, som då skall försiggå, måste Jesus lida och dö på korset, och denna Jesu dödsdag som var fredagen före Påsk och fick namnet sedan Långfredag — hvilken var lång, sorglig och bedröflig — att ingen öfverlevadt en så fasansfull dag, som denna, sedan verlden skapad var.

Om vi nu kasta våra tankar tillbaka och skådar i andanom det som timade den dagen, för 1850 år sedan, att se Gud sjelf och lifvets herre hänga på träd för att pinas och dö; och hana lärjungar och moder hvad sorg och lidande måste icke desse vidkännas, det var icke nog med Jesu loka-men blef dödad, utan hela Gudamagten var till intet gjord.

Sedan Jesus måste dö på korset, har ingen blifvit hjälpt, såsom då han lefde, han kunde gifva blinda sin syn, bota sjuka, uppväcka döda, mätta många hungriga med litet nog; men allt sedan har icke någon Gudamagt kuunat skett.

Derför var det synd, och obotlig skada att icke fröken Otheloni var till för 1846 år sedan — och hennes frälsnings arme varit upprättat före Långfredagen då hade Jesus och hans lärjungar sluppit att lida så svårt — och Jesus kunde lefvat än i dag och hjälpt nödlidande — då hade frälsnings armen varit nyttige och fördelaktige.

Men nu vill jag låta eder veta att alla som låta inbilla sig att de äro frälste: äro illa lurade och bedragne: der-

före säger Jesns vakten eder för: de falska profeter: som komma till eder i fårakläder, men invärtes äro de glupande ulfvar: Matt. 7: 15: — meningen är den: att de äro glada öfver sin frälsning förebära ett Gudeligt tal — och åthäfvor: men hafva ett elakt tänkesätt: de hata andra äro egenrättfärdige älska icke nästan som sig sjelfva: tror icke Jesu ord: lemna den heliga skrift utan afseende vilja icke låta sanningens ande leda sig uti all sanning: strida mot Gud: som vill att alla menniskor skola frälste blifva:

För alt detta: liknas de vid glupande ulfvar:

När Jesus satt på oljoberget, frågade — lärjungarne honom hvad tecken skall ske, vid hans tillkommelse och verdens ända: då sade han sen till ingen förförn eder: ty många skola komma i hans namn och förföra många: Matt. 24: 4 — dessa jesu ord har nu gådt i fullbordan här fins många som predika, och tala i jesu namn: men äro; falska, i det indre, tänka icke det rätta tror icke att den Guden lefver som var till i gamla tiden och talade med sine trogne tjenare, Noack: Abraham Mose med flere, ändå att bibelen säger det.

Här fins valdenström: Baptister mormoner: och alla äro falska och strida mot Gud, tro, icke hans heliga ord de tala om Jesu födelse — lidande och död uppståndelse och himlafärd: men de kunna eller vilja icke tro det, som hända skall vid Jesu återkomst som han lofvade vid sin afresa Joh. 14: de tro icke jesu ord skall gå i fullbordan som han säger solen skall blifva mörk stjernorna falla af himmeln och dess krafter bäfva, Matth. 24: 29 — icke vilja de vara Jesus behjelpige att göra alla till ett fårahus och en herde som han säger, Joh: 10. Det vill säga: en lära, en Gud och en Frälsare.

Men de vilja icke lyda honom, icke vara hans vänner och komma till hans bröllop innan dörren stänges. Detta fråga de icke efter, utan den ena sekten hatar och fördömer den andra, såsom Jesus säger, Matth. 24: 10. De hata lifvet och älskar döden. De vilja icke tro att Jesus har lemnat sitt lif, på det att hans väner skola vara fria, och gå ifrån döden till lifvet, Joh. 5: 24. De vilja icke tro att Jesus vill hafva lefvande gäster till sitt bröllop, ty Gud är icke de dödas Gud, utan de som lefvande äro, Matt. 22: 32. Otrons barn är det samme som djefvulens tillhörighet. Derfor liknar Jesus dem vid fåviska jungfrur som icke hade trons brinnande olja i sine hjertans lampor. När brudgummen kommer då kommer en af frälsningsarmeen och säger låt upp jag skall in ty jag är redan frälst, och det visar tecknet jag bär på hufvudet. Hvem har frälst eder? Sjelfva majoren fröken Otheloni. Då får ni hålla er till den, för sannerligen säger jag eder: jag känner eder intet, Matth. 25: 11—12. Sammaledes svarar han mormoner, baptister, valdenströmmare och alla som icke tro det som skrifvit är: går bort jag känner eder icke. Derföre den som vill vara Jesu

vän och komma till hans bröllop, innan dörren stänges han måste tro och lyda honom. Nu säger han: du skall förlika dig med din trätobroder och ovän medan du är med honom på vägen mot evigheten, att han icke anklagar dig för öfverdomaren och då kommer i häkte och der kommer du icke ut förrän den yttersta skärven blifvit betalt, Matth. 5: 26. Alla som icke tro och lyda Jesus äro mina ovänner.

Enär vi hafva fått bibeln till att tro och efterleva och den gäller så väl konungen på tronen som tiggaren i kojan, höga och låga, fattiga och rika, alla på hela jorden, domare och parter; ty hvad skola vi med rätter och domare om icke den rättsökande finner den rätt honom tillhör och lag kräver; eller hvad skola vi med Jesu lära, om icke den är trodd och efterlevad; eller hvad skall Frälsaren vara till, om han icke får komma och frälsa det som förtappadt är efter löfte Matth. 18: 11. Så är icke eder himmelske faders vilja att någon af hans små skola förtappad blifva.

Gud hafver förordnat konungar och regenter för att styra och leda folket efter Kristi lära hvar uti sitt rike samt skaffa den lidande rätt och den nödställda hjälp, och lefva sjelfva efter Jesu lära i frid och enighet med hvarandra, älska nästan som sig sjelf, aldrig tänka eller styra till krig och örlig ty det hör djefvulen till, krig och dråp har Gud förbjudit. Derföre säger han att krig och blodig klädning skall uppbrännas och af eld förtärd varda. Esai 9: 5. Salige äro de fridsamme, de kallas Guds barn, säger Jesus, Matt. 5: 9.

Dråp har Gud förbjudit derföre vill djefvulen förleda Guds folk till att med mig göra många till mandråpare emedan alla sådane komma icke in i Guds rike, Uppb. 21: 8. Derföre core vi taga oss till vara för att dräpa med tankar, ord och gerningar.

En konung och regent som låter Jeus och hans lära styra och leda sig, kan godt hålla frid utan blod och menniskolif spilla.

Hade tyska regenten varit af Gudi då franska regenten för några år sedan förklarade krig mot honom, då hade tysken svarat sålunda: är det nu så illa ställt för dig min vän, att du icke kan lefva och stå dig med det du hafver då vill jag och bör lemna dig mitt till med nöje utan att våga ett öre, eller gå emot Jesu lära, ty han säger: om någon vill taga din kjortel gif honom kappan med, Matth. 5: 40. Och hvarföre skola vi kriga och komma många i nöd och elände, kanhända vår tid är icke så lång. Vi vilja hälst vara i frid, och låta oss nöja med det vi hafva och vara vänner den tid vi lefva här på jorden.

Hade han så bemött sin fiende, hade aldrig något fasaäckande krig kommit i fråga. På så vis bör alla monarker svara den monark som af djefvulen uppsatts att villa föra krig.

Det är undersåtarnes egen skuld att krig kommer i gång om de tänkte på Jesu lära att mer lyda Gud än menniskor

då när öfverheten fordrar dem i krig svara alla med en mun nej! Gud har förbjudit dråp och vi kunna eller böra icke göra det Gud förbjudit hafver ty det är skrifvit att ingen mandråpare blifver salig och ingen krigare kommer till Gud som stupar i slaget. Ty den ene är af satan uppsatt mot den andre, och tänker ack om jag kunde dräpa alle mine motståndare och fiender.

Och det är en ren omöjlighet att en mördare kommer till Gud samma stund dråpet sker utan han stupar i djefvulens våld, och det är faserligt att komma i krig derföre går vi icke i något krig, utan kunna eders kongliga högheter icke komma öfver ens med hvar andra må ni sjelfve slås och begagna edra förbannade mordvapen.

Nu är vår nådige konung af djefvulen uppsatt till att blifva mördare och mandråpare, som vill att landets söner skola hrrlas i vapenöfning uti nitio (säger 90) dagar detta är i rak strid mot Kristi lära samt det oförståndigaste någon kan tänka sig, och för Gud en stor förargelse och galenskap.

Den som har en ovän som han tänker att dräpa, han förser sig med vapen, revolf eller något dylikt att illgerningen kan gå i snarhet; men den som ingen ovän her lefver i frid med Gud, och alla menniskor.

När någon af jordens konungar tillsätter en i sin tjenst och embete, då begär och vill den monark att han skall troget lyda hans order och befallningar.

Likaledes vill Gud, som har tillsatt och förordnat öfverhet, att desse skola troget lyda sin herra och Gud, så vida de vilja undvika det straff Jesus förkunnade dagen före sin död, Matth. 25: 45.

Några ord till våra högaktade herrar och Riksdagsmän som äro landets styre; men icke lyder Jesu lära utan arbeta på landets undergång för hvarje år.

I stället för att minska och lätta den skattdragandes börda, så blifver den ökad genom onödiga och fåfängliga tillställningar.

Nu har vår nådige konung begärt att landets söner skola lemna plojen och jordens nödvändiga skötsel den bästa och vackraste tiden och fatta i mordvapen, för att lära i 90, säger nittio dagar, att kunna i hast och fortgång mörda och dräpa sin nästa, som Gud förbjudit hafver och det Gud förbjuder vill djefvulen skall ske, ty han vet att ingen mandråpare får inkomma i Guds rike, Uppb. 21: 8. Den som aldrig tänker att dräpa behöfver inga mordvapen eller öfning till djefvulens gerningar.

Hade Jesu lära varit åtlydd sedan 1814 då farfar stiftade fred och sammanbragte Sverge och Norge, hade de summor blifvit insparade allt sedan, som åtgått till vapen, vapenöfningar och fältmanöfver onödigtvis, då hade Sverge varit utan skuld och landtbrukarne kunde varit fria från rustning

med häst och karlar och landets söner varit hemma och odladt och förbättradt jorden.

Aldrig kommer någon fiende att eröfra Sverge, icke för mordvapen och öfningar, men derföre att den Gud vill bevara han är utan fara.

Bränvinstillverkningen har för några år sedan blifvit uppskattad till allt för högt belopp, det var bättre i konung Carl Johans tid då landtmannen fick bränna med mindre redskap till husbehof för billig skatt, de som nu icke kunna undvara denna vara måste betala dyrt för tillverkningsskattens skull.

Och den som tager in för mycket att han blifver rörd och sömnig deraf, kommer han i polismyndighetens våld och blifver dömd att betala pligt eller ock undergå fängelse med vatten och bröd för det han kastat sina penningar i statehs skattkammare.

Huru skulle skatten inbringas om icke uslingen lemnade hela sin kassa dertill, vatten och bröd kostar äfven staten något.

Det vore rättvisare och bättre om förordningen blefve i likhet med vårt grannrike Danmark: då en rusig träffas hjälper polisen honom till sitt hem eller tages han i förvar tills han blifver redig att hjälpa sig sjelf; detta är med Gud och rättvisan förenadt.

Qvinnofriden är störd och så vida tillintetgjord, då qvinnan vandrar ensam å gata eller gränd nattetid, blifver hon af polismagten antastad och kommer i häkte hvilket strider emot Kristi lära, en qvinna behöfver ingen frukta eller rädas för att komma i möte, men väl för en vildsint och rusig karl, som många äro försedda med mordvapen för att skada den som de träffa, sådana fridstörare kan man rädas för att komma i deras väg.

Men desse får gå fritt men icke qvinnan: Jesus fredade och frälste qvinnan från döden då hon var anklagad och dömd att stenas, då sade Jesus: den som är fri från synd kasta första stenen, då flydde åklagarne och hon blef fri, Joh. 8: 10. Äfven sade Jesus: Publikaner och skökor skola ingå i Guds rike förr än I, Matth. 21: 21.

Gud vill att alla menniskor skola frälste blifva och till sanningens kunskap komma, derföre har Jesus sändt sanningens ande att leda alla uti all sanning, samt skrifva lifsens bok och förkunna det som ske skall, Job. 16: 13, hvilket Gud sjelf äfven befalt hafver, Esaie 42: 9. Men ingen vill tro och lyda Herrans ord och Jesu lära, alltså kan ingen frälsning ske eller ega rum.

Nu vill landets regent och styre endast göra efter djefvulens vilja att rycka ut de unge män för att med mordvapen strida emot Gud och göra hans vilja och all skrift om intet.

Men det är en ren omöjlighetatt strida mot Gud, om Sverige och Norges män och qvinnor blefvo öfvade att begag-

na mordvapen, kan det icke ändå låta sig göra och Jesus säger de som taga till svärd skola förgås dermed.

Det är icke krigaresvärdet han menar utan döden och hans skarpa svärd och pilar som afskär lifstråden och gör slut, på konungamakten och all jordens ståt och härlighet, och förvandlas till elände efter Jesu ord, Matt. 25: 45.

Här finnes många, religionssekter i desse siste dagar, mormoner och baptister samt godtemplare, med flere men inget är rätt för Gud, eller gäller vid Kristi domstol, godtemplarne tror att de äro Gnds barn och Jesu vänner för, det de gå in på nykterheten, hvilket C. O. Berg beifrar och därför tror han sig vara frälst, samt Jesu vän och tjänare, för det han predikar om nykterhet, efter godtemplarnes åsigt, men dermed vinnes ingen frälsning eller salighet. Gud har aldrig förbjudit att tillverka och förtära vin.

Då brölloppet i Kanan firades var Jesu moder såsom hjälpqvinna i köket, och hon fick höra att vinet begynte tryta och hon viste att Jesus kunde hjälpa deras förlägenhet, sade hon till honom: de hafva intet vin, ock der var 6 stenkruken nära 3 kannor stora, desse fylles öfverfulla med vatten och i det samma blef det förvandladt till vin, som var mera rusgifvande och kraftigare än det, förut inköpta, Joh. 2. Loth som var Guds tjänare och den enda rättfärdige uti Sodom och Gomorra förtärde vin att han var rusig i tvenne dagar, 1 Moseb. 19: 32. Nykterheten vinner ingen frälsning eller evinnerligt lif, utan att tro Jesu ord samt lyda och tjena honom ingen af de förut nämnde vilja icke tro att Jesus behöfver tjänare för att göra i ordning till sitt utlofvade bröllop samt vara beredde att gå med in i salen innan dörren stänges, Matt. 25: 10 den som tror sonen, få gå med in och hafva evinnerligt lif men den som icke tror får icke se lifvet utan Guds vrede blifver öfver honom, Joh. 3: 36 den som tror är gången från döden till lifvet, Joh. 5: 24, men djefvulen håller alla uti otro, säkerhet, derföre beklagar Gud sig genom profeten Esaias 42: 22, att det är ett röfvadt och skinnadt folk, de äro allesamman besnärde uti kulor och bortgömde uti fångahus, de äro vordne til rof, och ingen hjälpare är befinnande som säger få dem igen. Så talar Gud sjelf och detta är en bedröflig sanning, som jag med liflig ed kan styrka och intyga, alla äro insöfda och sofva, som Jesus säger, Matth. 25: 5. Alla äro de af djefvulen insöfde och ingen vill hjälpa Jesus att åter få det bortröfvade folket, som äro i dödens och satans fångahus och i hans snara.

Konungar och furstar, prester och kolportörer, baptister och mormoner, Valdenström och hans parti, godtemplare och deras anhängare, boktryckare och tidningsskrifvare, alla äro de uti otrons ock satans fångenskap, säger vårom Gud, ty djefvulen bedagar dem alla, Uppb. 12: 9.

Jordens konungar och regenter föra stor ståt och dyrbara herligheter, hvilket landets skattdragare måste betala,

de lefva såsom rika mannen, så länge tiden varar, men när döden kommer och gör slut på konungamagten, och huru det gick den rika mannen, derom kan läsas i Luce 16.

Somliga äro begifne på krig och ärolystnad för att vinna jordens fåfånglighet, det strider emot Jesu lära, ty han säger: salige äro de fridsamme, de skola kallas Guds barn, Matth. 5: 9. Himmelsens innevånare lofvar Gud i höjden ära och frid på jorden och allt folk en god vilja, Luce 2: 9, Gud vill att alla människor skola frälste varda. Men det kan icke ske utan omvändelse, bättring och tro, afstå från allt det djefvulen tillhörer såsom lögn och falskhet, samt tro sanningen och det Gud och Jesus talat hafva. Tro det vi lärt i vår barndom att Jesus skall komma åter från himmelen och hålla dom öfver lefvande och döda, och de döda skola stå upp och vi alla få ett evigt lif och Jesus säger: sanningens ande skall leda eder uti all sanning, han skall icke tala af sig sjelf, men det han hörer skall han tala och det som ske, skall han förkunna eder, han skall taga af mitt och förkunna eder, Joh. 16: 13, 14. Och allt hvad jag skrifver är taget af Jesu ord och Gud säger: jag skall uppväcka en såsom du äst och gifva min ord i hans mun, han skall förkunna allt det jag bjuda vill, 5 Mosebok 18: 18. Det är således icke jag, utan Gud och Jesus som talar genom mig, och vi böra icke tro menniskoord, utan det af Gud och sonen talat och skrifvit är: alltid mer lyda Gud än människor.

Gud älskade verlden att han utgaf sin enda son för verdens frälsnings skull; men nu älska verlden icke Gud eller tackar sonen för hans svåra pina och död han utstått för allas frälsnings skull, fast Kristi lära bjuder att älska Gud öfver allt annat, och nästan såsom sig sjelf, hvarpå all lag hänger och profeternas skrifter säger Jesus, Matth. 22: 38. Och älsken I Gud så hållen hans bud, ty hans bud äro icke svåra; men gån in genom den trånga porten, ty den porten är vid och den vägen är bred, som drager till fördömsen; och de äro många, som gå på honom.

Och den porten är trång och den vägen är smal, som drager till lifvet, och få äro de, som finna honom, Matth. 7: 13. Men tro på Herren Jesus då går det lätt att komma genom den trånga porten samt finna den rätta vägen. Tro på Jesus, så blifver du och all hus, salige, Apostl.-G. 16; 31.

Och Jesus säger: icke tänder man ljus ock sätter det under ena skeppa utan på en ljusastaka, att det lyser allom som i huset äro, Matth. 5: 15. Det är meningen att detta ljus skall utgå i hela verlden, till att förkunna om Jesu ankomst och rike, Matth. 24: 14, Och då skall han säga: kommer i min faders välsignade och besitter det rike eder tillredt är ifrån verdens begynnelse och detta vill Jesus skall förkunnas genom eu trogen tjenare, Matth. 25: 34 samt 24: 45.